

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobkyně: **I. P.**, zastoupená JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, Brno, proti žalovanému: **Městský úřad Tišnov**, se sídlem nám. Míru 346, Tišnov, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný **je povinen** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku **rozhodnout** o žádosti R. a J. o dodatečné povolení stavby „přístřešek před vstupem do objektu Katov č.p. 27“ ze dne 20. 7. 2011.
- II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 10 228 Kč, k rukám JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem Těsnohlídkova 9, Brno, ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, který dosud nerozhodl o žádosti R. a J. P. o dodatečném povolení stavby „přístřešek před

vstupem do objektu Katov č.p. 27“ ve smyslu § 129 zákona č. 183/1996 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“).

I. Podstata věci a shrnutí stanovisek účastníků řízení

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „krajský úřad“), zrušil rozhodnutím ze dne 11.6.2014, č.j. JMK 70530/2014, sp. zn.: S-JMK 180021/2011 OUPSŘ, rozhodnutí žalovaného ze dne 5.11.2011, sp. zn. OÚPSŘ/16829/2011/Cí, č.j. MUTI 24825/2011, o dodatečném povolení stavby „přístřešek před vstupem do objektu Katov č.p. 27“ a vrátil věc žalovanému k novému projednání.

Dne 10.10.2014 krajský úřad vyrozuměl žalovaného o tom, že dne 20.6.2014 rozhodnutí ze dne 11.6.2014, č.j. JMK 70530/2014, sp. zn.: S-JMK 180021/2011 OUPSŘ, nabylo právní moci a zároveň zaslal žalovanému správní spis.

Dne 22.10.2014 krajský úřad na základě žádosti žalobkyně a jejího manžela o uplatnění opatření proti nečinnosti uložil žalovanému přípisem č.j. JMK 120450/2014, sp. zn. S-JMK 180021/2011 OÚPSŘ, aby bezodkladně činil kroky ve správním řízení, které povedou k vydání rozhodnutí ve věci samé. Z citovaného přípisu se podává, že při archivaci spisového materiálu bylo krajským úřadem zjištěno, že prvoinstanční spisový materiál nebyl žalovanému po rozhodnutí krajského úřadu zaslán. Proto krajský úřad dne 7.10.2014 sjednal v této věci nápravu a zaslal správní spis žalovanému, který jej obdržel dne 10.10.2014.

Z výše popsaného průběhu řízení žalobkyně dovozuje nečinnost správního orgánu a namítá, že i přes pokyn krajského úřadu je žalovaný nečinný, a to přesto, že již má správní spis k dispozici. Protože žalovaný ve věci samé nerozhodl ve lhůtě ve smyslu § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), přičemž žalobkyně vyčerpala všechny zákonem stanovené prostředky na ochranu proti nečinnosti, navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, a to do patnácti dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě poukazuje na to, že z procesního hlediska po obdržení kompletní spisové dokumentace od krajského úřadu činí kroky k vydání rozhodnutí ve věci. Vzhledem k tomu, že od vydání prvního meritorního správního rozhodnutí uplynuly tři roky, považoval žalovaný za nutné provést místní šetření a ústní jednání na místě stavby a ověřit skutečný stav věci před vydáním rozhodnutí. Samotné správní řízení je ve fázi, kdy mají účastníci řízení možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl, neboť se domnívá, že není nečinný.

II. Posouzení věci

Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti, které stanoví § 79 a násl. s.ř.s.

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu

orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona zahájí stavební úřad řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b) § 129 stavebního zákona. V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.

Tvrzená nečinnost se tedy týká žalovaného, který vede správní řízení o dodatečném povolení stavby „přístřešek před vstupem do objektu Katov č.p. 27“, přičemž žalobkyně má v tomto správním řízení postavení účastníka řízení ve smyslu § 109 stavebního zákona; je-li žalobkyně účastníkem správního řízení, má veřejné subjektivní právo na včasné rozhodnutí. Podmínku aktivní i pasivní legitimace tak má zdejší soud za splněnou.

Podle § 80 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Podle § 71 odst. 3 správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,

b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Soud z obsahu správního spisu zjistil, že dne 20.6.2014 rozhodnutí krajského úřadu ze dne 11.6.2014, č.j. JMK 70530/2014, sp. zn.: S-JMK 180021/2011 OUPSŘ, kterým byla věc vrácena žalovanému k novému projednání, nabylo právní moci. Ze správního spisu dále vyplývá, že žalobkyně dne 19.10.2014 uplatnila u krajského úřadu žádost o opatření proti nečinnosti žalovaného, které krajský úřad vyhověl a dne 22.10.2014 žalovanému uložil bezodkladně činit kroky ve správním řízení. Žalobkyně tedy vyčerpala prostředek k ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba je tedy přípustná a byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).

Soud o věci rozhodoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Při posuzování, zda je v konkrétním případě správní orgán nečinný, je nutno vycházet z úpravy správního řádu, který v § 71 odst. 1 stanoví základní požadavek, aby rozhodnutí bylo vydáno bez zbytečného odkladu. Pokud to není možné, § 71 odst. 3 správního řádu stanoví pro vydání rozhodnutí lhůtu 30 dní (od zahájení řízení); není tedy vyloučeno, aby správní orgán byl nečinný ještě před uplynutím této lhůty (pokud mu nic nebránilo rozhodnout bezodkladně, tedy v intencích § 71 odst. 1 správního řádu). Výjimku představují případy uvedené v § 71 odst. 3 pod písm. a) a b) správního řádu, kdy se lhůta prodlužuje o maximálně dalších 30 dní [písm. a)], nebo o lhůtu nutnou k provedení (taxativně vyjmenovaných) procesních úkonů [písm. b)]. Lhůty pro vydání rozhodnutí jsou lhůtami pořádkovými (tedy jejich překročení samo o sobě nemůže vést k závěru o nezákonnosti správního rozhodnutí vydaného v předmětném správním řízení) a jejich nedodržení není přičitatelné správnímu orgánu, je-li způsobeno účastníkem řízení (§ 71 odst. 5 správního řádu).

Vzhledem k předmětu správního řízení v nyní projednávané věci nebylo možné o žádosti o dodatečné stavební povolení rozhodnout bezodkladně, neboť žalovaný byl zavázán k tomu opatřit určité konkrétní podklady pro rozhodnutí v intencích závazného právního názoru krajského úřadu jako odvolacího správního orgánu. Také lze přisvědčit žalovanému, že s odstupem několika let se může jevit účelným provést důkaz ohledáním ve smyslu § 54 správního řádu. Složitost věci s ohledem na povinnost žalovaného zjistit řádně skutkový stav ve smyslu § 3 správního řádu a provádět dokazování by tedy podle zdejšího soudu mohla být důvodem k prodloužení lhůty podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, tedy o dalších 30 dnů, připočtených k prvním 30 dnům od zahájení řízení. Extrémní rozsah potřebného dokazování, objektivně nerealizovatelný ani v takto prodloužené lhůtě pro vydání rozhodnutí, by pak mohl vést k závěru, že by na žalovaného nebylo možno jako na nečinného nahlížet ani při nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí prodloužené podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, bylo-li by překročení lhůty nezbytné a přiměřené extrémnímu rozsahu dokazování při maximální a správním spisem doložené snaze žalovaného o vydání rozhodnutí ve lhůtě co nejkratší. Nic takového však z obsahu správního spisu neplyne.

Ze správního spisu totiž plyne, že pořádková lhůta ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu pro vydání rozhodnutí poté, co předchozí rozhodnutí žalovaného bylo krajským úřadem zrušeno, marně uplynula nejpozději v srpnu roku 2014. Žalovaný přitom v této lhůtě a po jejím uplynutí až dosud nejen rozhodnutí nevydal, nýbrž v uvedené lhůtě ani nečinil jednotlivé účelné kroky směřující k tomu, aby mohlo být rozhodnutí vydáno; za situace, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula v srpnu roku 2014, žalovaný až dne 9.12.2014 pozval účastníky řízení na ústní jednání na den 16.1.2015. Skutečnost, že ve vyjádření k žalobě byly avizovány přípravy na konkrétní procesní úkony, již nemůže předcházející a nadále trvající nečinnost zvrátit. Nečinnost žalovaného byla založena již tím, že v období od právní moci rozhodnutí krajského úřadu ze dne 11.6.2014, č.j. JMK 70530/2014, sp. zn.: S-JMK 180021/2011 OUPSŘ, až do dne 9.12.2014 (tedy přesto, že již měl nepochybně k dispozici správní spis)

žalovaný neuskutečnil žádný procesní úkon směřující k rozhodnutí ve věci samé. Ze správního spisu nevyplynula žádná skutečnost, která by bránila žalovanému po obdržení správního spisu dne 10.10.2014 zjistit skutkový stav, shromáždit podklady pro rozhodnutí v intencích závazného právního názoru krajského úřadu a ve věci samé rozhodnout.

Navíc okolnost, že až dne 10.10.2014 obdržel žalovaný jako prvostupňový správní orgán správní spis, je okolností jednoznačně přičitatelnou správnímu orgánu, která nemůže jít k tíži účastníků správního řízení; zjevně se týká interních postupů mezi správním orgánem odvolacím a správním orgánem prvního stupně.

Proto soud podle § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti R. a J. P. o dodatečné povolení stavby „přístřešek před vstupem do objektu Katov č.p. 27“ ze dne 20.7.2011. S ohledem na žalovaným avizovanou fázi uplatnění možnosti účastníků řízení vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům soud stanovil podle § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému pro vydání rozhodnutí třicetidenní lhůtu od právní moci tohoto rozsudku. V té je nyní žalovaný povinen rozhodnout.

III. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, které podle obsahu soudního spisu spočívají v zaplaceném soudní poplatku za žalobu (2 000 Kč) společně s náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby po 3 100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění), společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky) a částkou 1 428 Kč jako částkou odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., celkem tedy 10 228 Kč. K zaplacení byla neúspěšnému žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. dubna 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu